

πένητος θεανθρώπου, ὁ χρυσὸς καὶ ὁ ἄργυρος; Τί θέλουσιν ἐν
 χώραις προωρισμέναις διὰ τοῦ ἐκ τῆς κοσμικῆς τύρβης μακρυ-
 νομένους τὰ σκεύη τὰ ἡγεμονικά, τὰ πολυτελῆ ἀναθήματα, τὰ
 ἀντικείμενα ἐκεῖνα τὰ ὅλως ἀνάμυστα εἰς ἀνθρώπους οἵτινες
 ἀπεχώρησάν τῆς λοιπῆς κοινωνίας περιφρονοῦντες καὶ φεύγοντες
 τὴν συνήθειαν αὐτῆς ματαιότητος; « Ἴδου, γεραροὶ τοῦ Ἀθω-
 μοναχοῦ, ἔρχεται ὑμῖν κόρη σεμνὴ καὶ πάσχουσα, ἡ Μακεδονία
 συνδράμετε αὐτῇ. » Τοῦτο κελεύει ὑμῖν τὸ ὑπέρτατον καθήκον
 πρὸς τὸ ἔθνος ὅπερ ἰδρύσατο καὶ ἐπροίκισε τὰς μονὰς ἀπὸ τῶν
 χρόνων τῆς Βυζαντινῆς Αὐτοκρατορίας, ἵνα γίνωνται αὐτὰ
 ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν θεραπείον τῶν ἐθνικῶν καὶ ἠθικῶν αἰ-
 τοῦ νόσων, τοῦτο προστάσσει, διὰ τῆς οὐρανοπνεύστου αὐτῆς
 γλώσσης, τὸ ἱερὸν ἡμῶν Εὐαγγέλιον καὶ οἱ τῆς θεοσεβείας
 πόστολοι.

Ἴδате ὁποῖαν φοβερὰν διοργάνωσιν κέκτηται τὸ τάγμα τῶν
 Λαούλα πρὸς σκοποὺς ὀλεθρίους, ἐνίοτε δὲ καὶ ἱερούς! Ἴδате
 πῶς ἀπὸ τεσσάρων ἤδη αἰώνων ἐκράτησε πολλάκις τοῦ πᾶ-
 ντος τῶν ἐθνῶν καὶ διεύθυνε τὰς τύχας τῶν ἐπικρατούντων
 Ἰδате καὶ θυμάσθε καὶ μιμνήθητε τὴν ὑπερφυᾶ ἐταιριστικὴν
 ἱκανότητα αὐτοῦ χρώμενοι ταύτῃ πρὸς τὴν στερέωσιν τῶν
 ἐθνικῶν ἡμῶν γραμμάτων, πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ ἐθνικοῦ ἡθικοῦ
 φρονήματος, πρὸς ἀρωγὴν τῶν κινδυνευόντων. Εἰσδύσατε
 τοὺς ἐν Μακεδονίᾳ οἴκους, ὅπου ὑπαιστέλλεται ὁ ξένος χρυσὸς
 πείσατε τοὺς εἰς πλάνην ἐπιρρεπεῖς ὁδοδόξους Ἕλληνας ὅτι κατὰ
 τὸν νόμον καὶ ἰουδαϊκὸν εἶναι τὸ ἀργύριον ἐκεῖνο ὅπερ φέρει τὴν
 ἀνησυχίαν καὶ τὴν διαίρεσιν εἰς οἰκογενεῖας ἀδελφικάς, τοὺς
 σπαραγμοὺς μεταξὺ Κοινοτήτων ὁμοφύλων, καὶ διανείματι τῶν
 τελευταῖα τοῦ βαλαντίου ὑμῶν κερμάτια εἰς τοὺς πένητας
 μαθητὰς τῶν Ἑλληνικῶν κωμοπόλεων, καθ' ὧν ἔχουσι στίβον
 τὰς παγίδας αὐτῶν αἱ ξενικαὶ προσηλυτιστικαὶ ἐταιρίαι. Αἰσθάνε-
 σθε διὰ τί ζητοῦμεν παρὰ τῶν κληρικῶν μόνων τὴν τοιαύτην πρὸς
 ἀγαθοὺς σκοποὺς ἀπομίμησιν τῆς ἰησοῦτικῆς δραστηριότητος.
 Μήπως πάντες οἱ Ἕλληνες δὲν πρέπει νὰ οἰκτείρωμεν τὴν